

The Hidden Splendor #18 vraag 2 en 3
Binnenin je zit god verborgen.

Vraag 2

GELIEFDE OSHO,

U STORT ZOVEEL LIEFDE OVER MIJ UIT EN IK BEN ZO BESCHAAMD, IK KAN SOMS NIET NAAR U
KIJKEN. VAN BINNEN WEET IK DAT IK U NIETS TE GEVEN HEB, EN HET BEETJE WAT ER IS VOELT ZO
ONTOEREIKEND. MEESTER, MIJN HART VOELT GEBROKEN, HELP ME ALSTUBLIEFT.

Milarepa, je vraag verrast me, omdat je mij zoveel liefde geeft. Je hebt jezelf aan mij gegeven – je muziek, je poëzie, je dans. Wat kan meer waardevol zijn? Je hebt me vertrouwd – een vreemdeling. Wat blijft er dan nog over om je beschaamd te voelen? Je zou je moeten verheugen, want alles wat je had heb je mij gegeven, zonder iets achter te houden. Je hebt je hart gegeven. Maar misschien denk je dat je liederen, je muziek, je dans, je liefde, je vertrouwen geen waarde hebben. Ze zijn ongetwijfeld van de grootste waarde – ofschoon ze geen prijskaartje hebben.

Je bent niet arm. Gewoon geen geld hebben maakt een mens niet arm; geen macht hebben, geen president of een eerste minister van een land zijn, maakt een mens niet arm. Wat een mens arm maakt is geen ziel te hebben. En jouw ziel is zo vol liederen, zo vol dans, zo vol lachen – er kan geen sprake zijn van je beschaamd te voelen. Je hebt me de rijkste geschenken geboden die iemand maar kan geven. Maar misschien heb je niet op deze manier gedacht.

Sommige van de rijkste mensen in de wereld die zijn zo arm van binnen dat al hun geld geen enkel verschil uitmaakt. Hun geld is van buiten, en hun armoede is van binnen – iets van buiten kan de innerlijke armoede niet te niet doen. De innerlijke armoede wordt alleen door innerlijke waarden vernietigd: liefde, compassie, stilte, gebed, meditatie – dit zijn de dingen die een mens echt rijk maken. Hij kan gewoon een bedelaar op straat zijn, dat maakt niet uit, maar zelfs keizers zullen jaloers op hem zijn

Je ziet het verkeerd. Geef de dingen hun juiste plaats.

Ik hoorde dat Adolf Hitler sterft en naar de hemel gaat. Hij gedraagt zich zo goed dat Sint Petrus hem zegt dat hij als traktatie een week terug naar de aarde mag. Na vierentwintig uur is hij terug, bonkend op de paarlemoeren poort om binnen gelaten te worden.

“Wat doet erop, Adolf?” vraagt Sint Petrus, “Je hebt nog zes dagen over.”

“Laat me binnen, laat me binnen!” schreeuwt Hitler. Dus Sint Petrus doet de poort open, laat hem binnen en vraagt hem: “Adolf, wat is er nou aan de hand? Had je het niet naar je zin?”

“Naar mijn zin hebben?” zegt Hitler. “Naar mijn zin hebben? Iedereen is gek geworden sinds ik weg ben. Ik kom terug en wat vind ik? De Joden vechten en de Duitsers verdienen veel geld!”

Adolf Hitler moet zeker geschokt zijn geweest. Zijn oude denkbeeld dat Joden geld verdienen en Duitsers vechten, is niet langer relevant. Nu hebben de joden een stevig gevecht en verdienen de Duitsers meer geld dan iemand anders in Europa.

Milarepa, jij hebt ook het oude idee dat de man met bezit rijk is, en de man die niets bezit arm is. Het is niet waar. De mens met innerlijk bezit is de echte rijke mens, en de mens met uiterlijke bezittingen bedriegt eenvoudig zichzelf dat hij rijk is, maar diep van binnen weet hij dat hij arm is. Ik heb de rijkste mensen gekend, en als zij hun harten blootgaven, waren hun ogen vol tranen – want ze hadden al het geld van de wereld... maar geld kan geen liefde kopen, geld kan geen vrede kopen, het geld kan geen stilte kopen, het geld kan geen gebed kopen, het geld kan God niet kopen. Dus wat heb je eraan? Hun innerlijke wezen blijft donker, leeg. En het is het innerlijke wezen dat uiteindelijk telt, want dood zal al het andere wegnemen en alleen jou dat laten wat innerlijk is. Dood zou als enige criterium geaccepteerd moeten worden om te beslissen wat rijkdom is en wat armoede. Dat wat de dood kan wegnemen is geen rijkdom; wat de dood niet kan vernietigen is echte rijkdom.

En Milarepa, je bent een rijk mens. Je kunt zelfs nog rijker worden. Er is geen einde aan totdat je verlicht wordt, totdat je de hoogste piek van de Himalaya van bewustzijn hebt bereikt. Dat zou het doel voor elk menselijk wezen moeten zijn die enige intelligentie heeft.

Vraag 3

GELIEFDE OSHO,

KUNT U SPREKEN OVER HET VERSCHIL TUSSEN ZOGENAAMD ZELFBEWUSTHEID EN HET BEWUST ZIJN VAN JEZELF? IS ZELFBEWUSTHEID EEN VORM VAN ONBEWUSTHEID, OF IS ER TOCH IETS VAN BEWUSTZIJN IN?

Prem Anudeva, zelfbewustheid is een ziekte, het is ziekelijk. Bewustzijn van jezelf is gezondheid – het is heilzaam. Beide woorden lijken hetzelfde te zijn, maar vanwege het feit dat taal door onbewuste mensen is gecreëerd, kunnen ze geen scherpe begrenzingen maken.

Zelfbewustheid betekent eenvoudig bewustzijn van het ego en zelfbewustzijn betekent bewustzijn van de ziel. Je ego is een valse entiteit. Omdat je zoveel geld hebt, omdat je zoveel macht hebt, omdat je geboren bent in een zeer gerespecteerde familie... je opvoeding, je positie in het leven – al deze dingen vormen je ego. Maar je ziel komt met je als je wordt geboren, het heeft niets met iets anders te maken. Of je ontwikkeld bent of niet ontwikkeld – Kabir was niet ontwikkeld; Jezus was niet ontwikkeld – of je van een familie met aanzien komt of niet, maakt niet uit.

Het is niet bekend of Kabir uit een Hindoe familie of uit een Mohammedaanse familie werd geboren. Hij werd gevonden op de oever van de Ganges door een sannyasin, Swami Ramananda; een klein kind wiens ouders hem daar achter hadden gelaten. Misschien was hij onwettelijk. Maar Kabir werd een de van rijkste menselijke wezens die de wereld heeft gekend. Geen familie, geen zekerheid tot welke religie hij behoorde, geen opvoeding, geen rijkdom – hij bleef zijn hele leven een wever. Hij weefde en ging naar elke marktdag om zijn kleding te verkopen, en dat was het enige wat hij verdiende; het was genoeg voor zeven dagen.

Maar je kunt geen rijkere mens vinden; zo vol gelukzaligheid dat elk van zijn liederen nog steeds iets levends in zich draagt. Nadat er eeuwen voorbij zijn, echoën de woorden van Kabir nog steeds iets in je alsof hij tegenwoordig is. Hij heeft zijn hart in zijn woorden uitgestort; deze woorden zijn van goud. Jezus was zoon van een timmerman – erg arm, absoluut niet ontwikkeld, had geen idee van de geschriften, onderwijs, geleerdheid – maar toch had hij een rijkdom, een bewustzijn, zodat hij zelfs aan het kruis niet vergat tot God te bidden. Zijn laatste woorden op aarde waren: “Vader, vergeef deze mensen die me kruisigen, want ze weten niet wat ze doen; ze zijn onbewuste mensen.” Zo’n compassie komt uit bewustzijn van het zelf. En bewustzijn van het zelf hangt niet af van iets buiten jou, het hangt alleen af van jou. De ziel is daar; je moet het enkel wakker maken. Het is een ontwaken.

Vermijdt zelfbewustheid – dat is ziekte van de ziel; en ga dieper in het bewustzijn van het zelf – dat is je authentieke werkelijkheid.

Op een ochtend stond een jonge vrouw op, gleed in haar japon, trok het scherm op, nam de doek van de papagaaien kooi, zette koffie, beantwoordde de telefoon, en hoorde een mannelijke stem zeggen; “Hallo, liefje. Mijn schip liep juist binnen en ik kom recht naar je toe.” Dus de jonge vrouw nam de koffiepote van het vuur, bedekte de papagaai, liet het scherm neer, deed haar japon uit, ging in bed, en hoorde de papagaai mompelen: “Christus, dat was een korte dag!”

De mens heeft zelfs niet eens die alertheid. Je gaat door als een zombie te leven – een routine leven, elke dag hetzelfde herhalend – zonder ooit na te denken dat je nog niet het meest belangrijke ding gedaan hebt; je hebt jezelf nog niet ontmoet. Je bent bezig je ego zo groot te maken als maar mogelijk is.

Maar het ego is je vijand, niet je vriend. Het is het ego dat je wondt en bezeert. Het is het ego dat je gewelddadig maakt, boos, jaloers, concurrerend. Het is het ego dat voortdurend vergelijkt en ellendig voelt.

Bewustzijn van het zelf is bewustzijn van je innerlijke wereld, het koninkrijk van God. Als je bewust wordt van de onmetelijke schoonheid van je eigen wezen – zijn vreugde, zijn licht, zijn eeuwig leven, zijn rijkdom, zijn overvloedige liefde -- voel je zo gezegend dat je de hele wereld kunt zegenen zonder enig onderscheid te maken.

Doodt het ego, want het verbergt je authentieke ziel. En ontdek je ziel; dat zal je bewustzijn van het zelf zijn.

Het bewustzijn van het zelf, Anudeva, is de weg naar je koninkrijk, wat ook het koninkrijk van God is.
Het is binnenin je.
Je hoeft nergens naar toe te gaan; je moet weer thuiskomen.

Oké, Vimal?

Ja, Osho.